

Indtægten af Rangs-katten for Kjøbenhavns Bedkommende med Fradrag af den modererede Rangs-kat, der udgjør et forholdsvis saa ubetydeligt Beløb, at Udvalget ikke har taget det med i Betragtning. Nu finder man Side 48 i Betænkningen, hvor mange Rangs-personer der i Kjøbenhavn er i de forskjellige Rangs-klasser, og naar man veed, at man i første Klasse betaler 160 Kr. og i anden 140 osv., hvad man kan læse sig til i Statskalenderen, og sætter disse Tal ind, kan man beregne, at denne Indtægt skal udgjøre 21,420 Kr., men naar man regner det ud efter Noten i Statsregnskabet, skal det udgjøre 38,613 Kr. Denne Uoverensstemmelse var saa paafaldende stor, at Udvalget fandt sig foranlediget til at rette en Forespørgsel til Finantsministeren, som blev besvaret derhen, at det unegtelig var urigtigt, naar der stod, at 2 pCt. af Omkostningerne udgjorde det anførte Beløb, idet der nemlig derfra skulde trækkes 300 Kr., som var udbetalt til Politiaffisenterne i Kjøbenhavn for Udfærdigelse af Lister over Rangs-personer. Men naar man nu regnede om og trak de 300 Kr. fra, fik man en ny Sum, som heller ikke stemmer. Den var nemlig 23,613; men Uoverensstemmelsen kunde jo komme deraf at man ikke havde taget Hensyn til de 10 Personer, som havde betalt modereret Rangs-kat. Naar man nu trak Summerne fra hinanden, fandt man imidlertid, at, for at det skulde være rigtigt, maatte den modererede Rangs-kat for disse 10 Personer have været 2,193 Kr., men denne Sum er mere end Rangs-katten for 10 Personer i første Rangs-klasse, og det er altsaa umuligt der-ved at komme til det Rigtige. Videre kunde Udvalget ikke komme i sine Eftergranskninger; men det er jo muligt, at den ærede Finantsminister nærmere vil kunne oplyse, hvorledes det hænger sammen med dette Spørgsmaal.

Formanden (Krabbe): Jeg har betragtet det ærede Medlems Bemærkninger, som han er fremkommet med, som en Indledning til Forhandlingen om det Uffnit, som for Diebliffet er til Behandling; det Omfang, hvori den ærede Ordfører gaar ind paa det, som han nu har berørt, bringer mig imidlertid til at tvivle om, at der er fuld Overensstemmelse mellem den ærede Ordfører og mig angaaende, hvad der er sat under Forhandling. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, der er Forhandlingens Gjenstand, er „Forslag til Beslutning om Regnskabet“. Denne underkastes 2de Behandlinger, den første er begyndt idag, og den foretages efter Reglerne for et Lovforlags 2den. I Henshold til disse Regler har jeg sat under Forhandling Indstillingspunkterne under Nr. 1 og 2 med tilhørende Endringsforslag 1 og 2. Det er altsaa dette, der er under Forhandling. Betænkningen foreligger ikke som Gjenstand for Behandling; men da Forhandlingens sidste Uffnit naturlig vil være „Spørgs-

maalet om Overgang til 2den og sidste Behandling“, vil det formentlig der være det rette Sted at omtale de Punkter af Betænkningen, som ikke have givet Udvalget Anledning til at fremsætte Indstilling.

Ordføreren (Bajer): Jeg beklager, hvis jeg har misforstaaet den ærede Formand. Jeg har været af den Tro, at det var rigtigt, og efter den ærede Formands sidste Ytringer tror jeg endnu, at det er rigtigt at berøre de enkelte Punkter i Betænkningen og ikke alene selve Indstillingspunkterne.

Formanden (Krabbe): Nei, der er den ærede Ordfører i en Misforstaaelse. Forhandlingens Gjenstand er „Forslag til Beslutning om Regnskabet“; Forhandlingen derom er delt faaledes, at der kun er sat under Forhandling Forslagene under Nr. 1 og 2 samt de dertil hørende Endringsforslag under Nr. 1 og 2. Jeg har troet, at det var hensigtsmæssigt at foretage denne Deling, og jeg havde mundtlig aftalt dette med den ærede Ordfører; den ærede Ordførers Bemærkninger bragte mig til at tro, at han har misforstaaet mig, og dette har viist sig at være Tilfældet. Jeg beder den ærede Ordfører om at vende tilbage til den Fordeling, som jeg anser for at være den rette.

Ordføreren (Bajer): Nu tror jeg at have forstaaet den ærede Formand fuldstændig. Det har ikke hidtil været Tilfældet at gaa frem paa denne Maade, og jeg skal derfor forlade de herhen hørende enkelte Punkter og kun holde mig til Begrundelsen af de to Forslag, som komme til at foreligge til Afstemning. Det første af disse to Punkter er da det, der findes under § 10 angaaende Laanet i London af Januar 1864. Ifølge Loven af 20de December 1873 var Finantsministeren bemyndiget til „at opsigte Laanet i London af Januar 1864 til kontant Indløsning i forskjellige større Dele og til i den Anledning at anvende de Beløb af de under Reservecifonden helliggende Effekter, som dertil maatte være fornødne“. Hvad Sagens Realitet angaar, da har det i Virkeligheden stillet sig faaledes, at Reservecifonden har faaet anvendt 11 Millioner Kroner, og 8 Millioner Kroner ere tagne af Kassebeholdningen, men da Kassebeholdningen ved Regnskabet's Afslutning befandt sig at indeholde omtrent 22 Millioner, har Statsrevisionen, hvortil Udvalget i den Henseende har sluttet sig, ikke fundet, at der var Grund til at reise nogen Anke i denne Anledning, uagtet det maa indrømmes, at det, der er stet, ikke stemmer fuldstændig med Lovens Ordlyd. Derimod er der noget Andet at bemærke ved denne Sag, som, om det end nærmest er noget Formelt, dog er en saa stor formel Feil, at Udvalgets Flertal har ment at burde slutte sig til Statsrevisionens Indstilling